

Súd: Najvyšší správny súd SR
Spisová značka: 6Svk/4/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6023200041
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 05. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viola Takáčová
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2025:6023200041.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Violy Takáčovej, PhD., LL.M. a členov senátu JUDr. Martina Tisa a JUDr. Michala Matulníka, PhD., v právnej veci žalobcu: Združenie domových samospráv, o.z., so sídlom v Bratislave, Rovniankova č. 1667/14, IČO: 31 820 174, právne zast.: JUDr. Jánom Tkáčom, advokátom a konateľom Tkáč & Partners, s.r.o., so sídlom v Košiciach, Hrnčiarska č. 29, IČO: 53 929 691, proti žalovanému: Okresný úrad Banská Bystrica, Odbor opravných prostriedkov, so sídlom v Banskej Bystrici, Nám. L. Štúra č. 5943/1, za účasti ďalších účastníkov konania: 1/ Slovenská správa ciest, Investičná a výstavba a správa ciest, so sídlom v Bratislave, Miletičova č. 19 a 2/ Mesto Lučenec, Novohradská č. 1, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného z 01. decembra 2022, Číslo: OU-BB-OOP3-2022/030125-002, o kasačnej sťažnosti žalobcu proti rozsudku Správneho súdu v Banskej Bystrici z 18. septembra 2024, č. k. BB-74S/8/2023-103, t a k t o

rozhodol:

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť žalobcu z a m i e t a.

Účastníkom nárok na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a.

odôvodnenie:

I.

1. Správny súd v Banskej Bystrici (ďalej len „správny súd“) rozsudkom z 18. septembra 2024, č. k. BB-74S/8/2023-103 postupom podľa § 190 zákona č. 162/2015 Z.z. Správneho súdneho poriadku (ďalej len „SPP“) zamietol ako nedôvodnú správnu žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného z 01. decembra 2022, Číslo: OU-BB-OOP3-2022/030125-002, ktorým tento postupom podľa § 59 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v rozhodnom znení (ďalej len „Správny poriadok“) zamietol žalobcom podané odvolanie a potvrdil prvostupňové správne rozhodnutie Okresného úradu Lučenec, Odbor starostlivosti o životné prostredie z 11. júla 2022, číslo OU-LC-OSZP-2022/004339-018. Predmetným rozhodnutím z 11. júla 2022 prvostupňový správny orgán ako príslušný orgán štátnej správy podľa § 1 a § 5 ods. 1 zákona č. 525/2003 Z.z. o štátnej správe starostlivosti o životné prostredie a o zmene a doplnení niektorých zákonov v rozhodnom znení (ďalej len „zákon č. 525/2003 Z.z.“), § 3 písm. k/, § 53 ods. 1 písm. c/ a § 56 písm. b/ zákona č. 24/2006 Z.z. o posudzovaní vplyvov na životné prostredie a o zmene a doplnení niektorých zákonov v rozhodnom znení (ďalej len „zákon č. 24/2006 Z.z.“) vydal podľa § 29 ods. 11 zákona č. 24/2006 Z.z. rozhodnutie, podľa ktorého sa navrhovaná činnosť „I/71 Holiša - most cez železničnú trať ev. č. 71-002“, ktorá má byť podľa predloženého oznámenia o zmene navrhovanej činnosti realizovaná v katastrálnom území J. na parcelách KN-C: XXXX, XXXX, KN-E: XXXX, XXXX, XXXX, XXXX/X, XXXX/X, XXXX/X, XXXX/X, XXXX/X, XXXX/X, XXXX/XX, XXXX, XXXX, ktorej predmetom a cieľom je rekonštrukcia mosta ev. č. 71-002 podľa aktuálnych STN a EU noriem kvôli zabezpečeniu bezpečnosti a plynulosti cestnej

premávky na tomto cestnom ťahu sa nebude posudzovať podľa zákona č. 24/2006 Z.z. Súčasne vo výroku určil podmienky / opatrenia, ktoré bude potrebné v ďalšom procese dodržiavať.

2. Správny súd zákonnosť preskúmaného rozhodnutia žalovaného správneho orgánu preskúmal v intenciách článku 3 ods. 2, článku 4 ods. 1, článku 9 ods. 3,4,5 Aarhuského dohovoru, článku 6 ods. 5 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2011/92/EÚ z 13. decembra 2011 o posudzovaní vplyvov určitých verejných a súkromných projektov na životné prostredie (ďalej len „Smernica č. 2011/92/EÚ“; pozn. súdu), článku 7 ods. 2, článku 44 ods. 1, článku 45, článku 51 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, § 20a písm. a/, § 24 ods. 1 písm. i/, § 29 ods. 2,3,9,13, § 63 ods. 1, § 64 ods. 1 zákona č. 24/2006 Z.z., § 47 ods. 3 Správneho poriadku a v zmysle právnej úpravy ustanovenej SSP a dospel k záveru o nedôvodnosti podanej správnej žaloby.

3. Správny súd po preskúmaní veci v kontexte na žalobcom uvádzané námietky uplatnené v podanej správnej žalobe vyhodnotil postup správnych orgánov zákonným, obe správne rozhodnutia za riadne odôvodnené, správne orgány postupovali v konaní v súčinnosti s účastníkmi konania, týmto poskytli dostatočný priestor na uplatnenie ich práv, prvostupňový správny orgán vo výroku rozhodnutia uviedol opatrenia vedúce k ochrane životného prostredia, pričom ich uloženie riadne odôvodnil, vychádzal tiež zo stanovísk k zmene navrhovanej činnosti, ktoré v zákonom stanovenom termíne doručili oslovené subjekty, ustanovenie § 29 ods. 13 zákona č. 24/2006 Z.z., ale ani iné ustanovenia tohto zákona neurčujú, o aké podmienky má ísť, ich určenie je tak prenechané samotnému posudzujúcemu orgánu. Ide teda o jeden z prípadov, kedy zákon priznáva tomuto orgánu správne uváženie, ktoré správne súdy podľa § 27 ods. 2 SSP môžu preskúmať len do tej miery, či nevybočil z medzí a hľadísk určených zákonom. Správny súd teda nemôže hodnotiť samotné opatrenie, len to, či správna úvaha, ktorá viedla správny orgán k ich uloženiu nevybočuje zo zákonných medzí. Prvostupňový správny orgán v odôvodnení rozhodnutia vysvetlil, prečo do výrokovej časti zapracoval opatrenia ako požiadavky dotknutých orgánov a prečo nezapracoval iné, pričom na jeho správnej úvahe nevzhladol správny súd žiadne pochybenie. Za podstatné považoval, že žalobca mal v predmetnej veci predniesť konkrétne skutkové a právne dôvody, prečo mal žalovaný v preskúmanom rozhodnutí uložiť určité opatrenia a prečo ich neuložením prekročil hranice správneho uváženia. Orgán verejnej správy zabezpečil zverejnenie oznámenia o zmene navrhovanej činnosti prostredníctvom obce, rezortných orgánov a na webových stránkach, čím bol umožnený verejnosti prístup k informáciám a zapojenie sa do procesu v zisťovacom konaní, z ktorého dôvodu nebolo žalobcovi bránené v aktívnej účasti v tomto konaní. Ďalej uviedol, že z obsahu § 63 zákona č. 24/2006 Z.z. nevyplýva, že by sa konzultácie za každých okolností museli realizovať výslovne ústnou formou. Navyše z § 64 menovaného zákona vyplýva, že vo vzťahu k realizácii konzultácií nie je vylúčená pôsobnosť Správneho poriadku, teda ani § 21 o nariadení ústneho pojednávania, pričom toto ustanovenie ponecháva na posúdení správneho orgánu, aby ústne pojednávanie nariadil, ak to povaha veci vyžaduje. K žalobcom namietanému porušeniu § 24 ods. 1 písm. i/ zákona č. 24/2006 Z.z., ktorý sa týka zverejňovania informácií o navrhovanej činnosti a jej zmene, správny súd uviedol, že z ustanovenia § 24 ods. 1 písm. i/ zákona č. 24/2006 Z.z. vyplýva, že príslušné orgány verejnej správy zverejňujú aj „iné informácie dôležité na vydanie záverečného stanoviska alebo povolenia“, pričom toto ustanovenie je potrebné vykladať tak, že neupravuje povinnosť sprístupňovať iné dokumenty ako tie, ktoré sú uvedené v danom ustanovení (tieto zákonodarca presne určil), ale týka sa informácií nezachytených v dokumente. Ak toto ustanovenie odkazuje na „povolenie“, je potrebné ho vykladať v súlade s definíciou tohto pojmu vymedzenou v § 3 zákona č. 24/2006 Z.z., pričom ide o rozhodnutie v nasledujúcom povoľovacom konaní, a nie o rozhodnutie vydané v zisťovacom konaní, ktoré je predmetom súdneho prieskumu. K namietanému porušeniu § 22 ods. 6 zákona č. 24/2006 Z.z., týkajúceho sa povinnosti predložiť viaceré realizačné varianty navrhovanej činnosti, správny súd aj s odkazom na § 64 písm. c/ zákona č. 24/2006 Z.z. uviedol, že postup pri upustení od variantného riešenia sa neriadi ustanoveniami Správneho poriadku, proces upustenia od povinnosti vypracovať viaceré varianty riešenia prebieha ešte pred samotným podaním žiadosti o vykonanie zisťovacieho konania, čo znamená, že odvolací orgán nemôže v odvolacom konaní rozhodovať o veci, ktorá ani nebola predmetom rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu. Navyše podľa § 29 ods. 1 písm. b/ zákona č. 24/2006 Z.z. a prílohy č. 8a tohto zákona nie je povinnosťou vypracovávať oznámenie o zmene navrhovanej činnosti vo viacerých variantných riešeniach. Porovnanie variantov a návrh optimálneho variantu s prihliadnutím na vplyvy na životné prostredie je len obsahovou náležitosťou v rámci prílohy č. 9, avšak toto sa netýka všetkých typov projektov. V tu posudzovanom prípade išlo o rekonštrukciu existujúceho mosta, ktorý je v súčasnosti technicky nevyhovujúci. Rekonštrukcia neznamenaá zmenu funkčného využitia krajiny, ale iba obnovu pôvodného technického stavu na

pôvodnom mieste. Vzhľadom na to, že sa tým nemenilo funkčné využitie mosta alebo okolia, nebolo potrebné vypracovať viaceré varianty riešenia.

4. Správny súd tiež ďalšou výrokovou vetou zamietol návrh žalobcu na prerušenie konania a podanie návrhu na začatie prejudiciálneho konania pred Súdny dvorom Európskej únie ako nedôvodný akcentujúc primárne na fakt, že žalobcom predložená otázka nie je relevantná, nespôsobilá ovplyvniť rozhodnutie v prejednávanej veci.

5. Žiadnemu z účastníkov konania náhradu trov konania nepriznal.

II.

6. Proti rozsudku správneho súdu podal žalobca v zákonnej lehote kasačnú sťažnosť.

7. Namietal, že správny súd v konaní alebo pri rozhodovaní porušil zákon tým, že rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 440 ods. 1 písm. g/ SSP).

8. Konkrétne uvádzal, že mal postavenie zainteresovanej verejnosti, teda subjektu chrániaceho verejný záujem na úseku ochrany životného prostredia, pričom správny súd posudzoval správnu žalobu žalobcu ako žalobu právnickej osoby, teda subjektu chrániaceho subjektívny záujem. Za takého stavu potom správny súd nerozhodoval o tvrdení žalobcu, že boli porušené verejné záujmy v oblasti životného prostredia, ale o tom, či boli porušené subjektívne práva žalobcu, čo žalobca považoval za diskriminačné.

9. K tvrdeniu správneho súdu ohľadom niektorých námietok žalobcu majúcich nekonkrétne, teda všeobecný charakter žalobca uviedol, že zo SSP vyplývajú prostriedky umožňujúce ne-konkrétne a všeobecnosť námietok odstrániť, keď podľa § 59 SSP správny súd uznesením vyzve toho, kto podanie urobil, aby podanie doplnil alebo opravil. Ak takto správny súd nekonal, uznal správnu žalobu za zrozumiteľnú. Zamietnutie správnej žaloby pre nezrozumiteľnosť nemožno posúdiť ako naplnenie dôvodu podľa § 440 ods. 1 písm. g/ SSP.

10. V ďalšej časti podanej kasačnej sťažnosti žalobca odkazoval na § 11 a § 12 zákona č. 17/1992 Zb. o životnom prostredí v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 17/1992 Zb.“) a v kontexte na to tvrdiac, že aj pri posudzovaní vplyvov na životné prostredie sa musí vychádzať nie z voľného posúdenia zámeru, ale z aplikácie konkrétnych kritérií, pre konkrétne časti životného prostredia, pričom na ich vyhodnotenie sa použijú hmotno-právne normy osobitných zákonov, ktoré regulujú ten-ktorý vplyv, či zložku životného prostredia, ktorého sa dané kritérium týka. V administratívnom spise sa nachádza tvrdenie, že zámer nespôsobuje významné vplyvy, ale toto tvrdenie nie je podložené na celkovom zaťažení územia a vplyvoch na jednotlivé prahové hodnoty jednotlivých častí životného prostredia podľa osobitného právneho predpisu, čo spôsobuje nepreskúmateľnosť rozhodnutia. Doteraz nie je zrejmé, ktoré kritéria podľa prílohy č. 10 zákona č. 24/2006 Z.z. použil žalovaný na vyhodnotenie vplyvov na životné prostredie. Správny súd nesprávne právne posúdil spôsob aplikácie § 29 ods. 13 zákona č. 24/2006 Z.z. v kontexte § 17 ods. 1 zákona č. 17/1992 Zb. Ustanovenie § 29 ods. 13 zákona č. 24/2006 Z.z. je normou procesnou určujúcou osobitné náležitosti rozhodnutia v kontexte § 47 Správneho poriadku, avšak materiálne podmienky rozhodnutia, ktorými majú byť environmentálne opatrenia bližšie vymedzuje § 17 ods. 1 zákona č. 17/1992 Zb., ktorý ich chápe ako konkrétne zmierňujúce opatrenia konkrétneho negatívneho vplyvu alebo preventívneho opatrenia, aby konkrétny negatívny vplyv nenastal. Návrhy žalobcu smerujúce k opatreniam majú konkrétnu funkcionálnu vo vzťahu k ochrane životného prostredia, pričom o týchto návrhoch mal správny orgán rozhodnúť s riadnym vysvetlením. Tiež namietal, že správny orgán neurčil medzné hodnoty oproti ktorým posudzoval zámer z hľadiska jeho vplyvu na životné prostredie, a tým nezistil stav počiatočný pred realizáciou zámeru a predpokladaný vplyv zámeru na jednotlivé časti životného prostredia kvantifikované konkrétnymi medznými hodnotami, čím došlo k porušeniu práva verejnosti na ochranu životného prostredia, ako aj úplné a pravdivé informácie o stave životného prostredia.

11. Žalobca ďalej namietal, že mu nebolo umožnené vykonať konzultácie podľa § 63 zákona č. 24/2006 Z.z., čím samotné konanie podľa tohto zákona bolo nezákonné, čo v ďalšom kroku spôsobilo nezákonnosť samotného rozhodnutia zo zisťovacieho konania. V tomto smere uvádzal, že konzultácia je samostatným inštitútom, ktorý má prebiehať v rámci administratívneho konania a má tvoriť podklad

rozhodnutia. Konzultácia je vo svojej podstate dialóg medzi účastníkmi konania, ktorá odstraňuje rozpory, v prípade zainteresovanej verejnosti vo vzťahu k ochrane verejného záujmu životného prostredia. Podporne odkázal na články 6,7 a 8 Smernice č. 2011/92/EÚ a dodal, že správny orgán žiadnym spôsobom neurčil ako bude konzultácie vykonávať, respektíve aký bol dôvod ich nevykonania.

12. Namietal tiež nedostatočné odôvodnenie rozsudku správneho súdu.

13. V závere s ohľadom na tvrdenú absenciu eurokonformného výkladu a aplikácie práva v oblasti posudzovania vplyvov na životné prostredie podľa zákona č. 24/2006 Z.z. zo strany správnych orgánov ako aj súdov, požiadal Najvyšší správny súd Slovenskej republiky, aby sa podľa článku 267 Zmluvy o fungovaní Európskej únie obrátil na Súdny dvor Európskej únie s otázkami

- i. „Či použitie § 42, § 177 ods. 2 a § 178 ods. 3 SSP je obligatórne na žalobcu, ktorý je zainteresovanou verejnosťou ako naplnenie povinnosti súdneho orgánu členského štátu Aarhuského dohovoru vyplývajúci z ustanovenia čl. 3 ods. 4 v spojení s čl. 19 ods. 2 a 3 Aarhuského dohovoru (...)
- ii. Či judikát NSS SR č. 6Svk/14/2021 nie je faktickým obchádzaním pôsobenia rozsudku Súdneho dvora EÚ č. C-416/10 tým, že sa neúspechom sankcionuje ekologický spolok, ktorý len pôsobí podľa Aarhuského dohovoru a spolieha sa na právo Európskej únie a vykonateľnosť rozsudkom Súdneho dvora EÚ lebo práve už takúto snahu považuje za neprípustnú činnosť zainteresovanej verejnosti, ktorú treba prostredníctvom neúspechu v žalobnej iniciatíve sankcionovať a teda efektívne nastaviť takú rozhodovaciu prax, ktorá nehľadá na pôsobenie rozsudku SDEÚ C-416/10 či už ako názor najvyššej súdnej autority EÚ ale ani nehľadá na jeho pôsobenie ako faktického výkladu práva EÚ. (...)
- iii. Či procesný postup podľa správneho poriadku vo vzťahu ku konzultáciám zabezpečuje podrobné dopredu známe pravidlá vyjadrovania k veci tak ako to predpokladá čl. 6 ods. 5 Smernice o EIA.“

14. Navrhol, aby Najvyšší správny súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok správneho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

III.

15. Žalovaný sa ku kasačnej sťažnosti žalobcu vyjadril podaním zo 06. decembra 2024 poukazujúc na vecnú správnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného; rovnako ako vecne správny a riadne zdôvodnený považoval rozsudok správneho súdu, z obsahu jednotlivých pripomienok, ktoré vzniesol žalobca v zisťovacom konaní nevyplývali žiadne konkrétne negatívne vplyvy, prvostupňový správny orgán vyhodnotil aj žalobcom navrhnuté opatrenia a dospel k záveru o ich nedôvodnosti, išlo totiž o existujúci most, ktorého technický stav je natoľko zlý, že si vyžaduje rekonštrukciu, t.j. sú presne známe vplyvy, ktoré má tento most, a to vplyv na vodu, pôdu, ovzdušie, prírodu, zdravie obyvateľov. Dôjde len k úpravám na moste, ale bez ovplyvnenia okolitého prostredia a životného prostredia nad prípustnú mieru. Nejde o nový objekt, ale existujúci, t.j. nedôjde k väčším vplyvom objektu na okolie, než aké sú tohto času. S odkazom na § 29 ods. 13 zákona č. 24/2006 Z.z. uviedol, že stanovenie jednotlivých podmienok na elimináciu, prípadne zmiernenie vplyvov na životné prostredie je v dispozícii príslušného správneho orgánu, ktorý prihliada na jednotlivé stanoviská. Ústne vykonanie konzultácií nepovažoval za opodstatnené, žalobcovi bolo v priebehu zisťovacieho konania umožnené vykonať písomné konzultácie, t.j. mal možnosť zaslať písomné odôvodnené stanovisko, ako aj vyjadrenie k predmetnej navrhovanej zmene. Navrhol, aby Najvyšší správny súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť žalobcu ako nedôvodnú zamietol.

16. Vyjadrenie žalovaného bolo doručené žalobcovi dňa 24. januára 2025 na vedomie.

17. Ďalší účastníci konania 1/ a 2/ sa ku kasačnej sťažnosti žalovaného nevyjadrili.

IV.

18. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší správny súd“) ako súd kasačný (§ 11 písm. h/ SSP) viazaný rozsahom a dôvodmi kasačnej sťažnosti (§ 453 ods.1,2 SSP) preskúmal napadnutý rozsudok správneho súdu ako aj konanie predchádzajúce jeho vydaniu postupom bez nariadenia pojednávania podľa § 455 SSP a dospel k záveru, že kasačná sťažnosť žalobcu nie je dôvodná.

19. Podľa § 2 ods. 1 SSP, v správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

20. Podľa § 2 ods. 2 SSP, každý, kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy alebo iným zásahom orgánu verejnej správy, sa môže za podmienok ustanovených týmto zákonom domáhať ochrany na správnom súde.

21. Podľa § 6 ods. 1 SSP, správne sudy v správnom súdnictve preskúmajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

22. Podľa § 6 ods. 2 písm. a/ SSP, správne sudy rozhodujú v konaniach o správnych žalobách.

23. Predmetom kasačného konania v danej veci bol rozsudok správneho súdu, ktorým súd zamietol ako nedôvodnú správnu žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného z 01. decembra 2022, Číslo: OU-BB-OOP3-2022/030125-002, ktorým tento postupom podľa § 59 ods. 2 Správneho poriadku zamietol žalobcom podané odvolanie a potvrdil prvostupňové správne rozhodnutie Okresného úradu Lučenec, Odbor starostlivosti o životné prostredie z 11. júla 2022, číslo OU-LC-OSZP-2022/004339-018. Predmetným rozhodnutím z 11. júla 2022 prvostupňový správny orgán vydal podľa § 29 ods. 11 zákona č. 24/2006 Z.z. rozhodnutie, podľa ktorého sa navrhovaná činnosť „I/71 Holiša - most cez železničnú trať ev. č. 71-002“, ktorá má byť podľa predloženého oznámenia o zmene navrhovanej činnosti realizovaná v katastrálnom území J. na parcelách KN-C: XXXX, XXXX, KN-E: XXXX, XXXX, XXXX, XXXX/X, XXXX/X, XXXX/X, XXXX/X, XXXX/X, XXXX/X, XXXX/X, XXXX/XX, XXXX, XXXX, ktorej predmetom a cieľom je rekonštrukcia mosta ev. č. 71-002 podľa aktuálnych STN a EU noriem kvôli zabezpečeniu bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky na tomto cestnom ťahu sa nebude posudzovať podľa zákona č. 24/2006 Z.z. Súčasne vo výroku určil podmienky / opatrenia, ktoré bude potrebné v ďalšom procese dodržiavať.

24. Zákon č. 24/2006 Z.z. upravuje postup odborného a verejného posudzovania predpokladaných vplyvov na životné prostredie strategických dokumentov počas ich prípravy a pred ich schválením, navrhovaných činností pred rozhodnutím o ich umiestnení alebo pred ich povolením podľa osobitných predpisov, pôsobnosť orgánov štátnej správy a pôsobnosť obcí pri posudzovaní vplyvov, práva a povinnosti účastníkov procesu posudzovania pri posudzovaní vplyvov (§ 1).

25. Účelom zákona je najmä včasne a účinne zabezpečiť vysokú úroveň ochrany životného prostredia a prispieť k integrácii environmentálnych aspektov do prípravy a schvaľovania strategických dokumentov so zreteľom na podporu trvalo udržateľného rozvoja, zistiť, opísať a vyhodnotiť priame a nepriame vplyvy navrhovaného strategického dokumentu a navrhovanej činnosti na životné prostredie, objasniť a porovnať výhody a nevýhody návrhu strategického dokumentu a navrhovanej činnosti vrátane ich variantov, a to aj v porovnaní s nulovým variantom, určiť opatrenia, ktoré zabránia znečisteniu životného prostredia, zmiernia znečistenie životného prostredia alebo zabránia poškodeniu životného prostredia, získať odborný podklad na schválenie strategického dokumentu a na vydanie rozhodnutia o povolení činnosti podľa osobitných predpisov (§ 2).

26. Podľa § 18 ods. 2 písm. d/ zákona č. 24/2006 Z.z., predmetom zisťovacieho konania o posudzovaní vplyvov navrhovanej činnosti alebo zmeny navrhovanej činnosti (ďalej len "zisťovacie konanie") musí byť každá zmena navrhovanej činnosti uvedenej v prílohe č. 8 časti B, ktorá môže mať významný nepriaznivý vplyv na životné prostredie, ak ide o činnosť už posúdenú, povolenú, realizovanú alebo v štádiu realizácie.

27. Podľa § 22 ods. 6 zákona č. 24/2006 Z.z., príslušný orgán na základe žiadosti navrhovateľa môže vo výnimočnom prípade upustiť do 30 dní od doručenia žiadosti od požiadavky variantného riešenia navrhovanej činnosti najmä vtedy, ak nie je k dispozícii iná lokalita, alebo ak pre navrhovanú činnosť neexistuje iná technológia. Ak z pripomienok predložených k zámeru podľa § 23 ods. 4 vyplynie potreba

posudzovania ďalšieho reálneho variantu navrhovanej činnosti, príslušný orgán uplatní požiadavku na dopracovanie ďalšieho variantu v konaní podľa tohto zákona.

28. Podľa § 29 ods. 2 zákona č. 24/2006 Z.z., príslušný orgán na základe zámeru alebo oznámenia o zmene navrhovanej činnosti vykoná zisťovacie konanie o posudzovaní navrhovanej činnosti k zámeru alebo k oznámeniu o zmene navrhovanej činnosti a rozhodne, či sa predmet zisťovacieho konania bude posudzovať podľa tohto zákona.

29. Podľa § 29 ods. 3 zákona č. 24/2006 Z.z., ak sa rozhoduje o tom, či sa navrhovaná činnosť alebo jej zmena bude posudzovať podľa tohto zákona, primerane sa použijú kritériá pre zisťovacie konanie uvedené v prílohe č. 10, pričom príslušný orgán prihliada aj na stanoviská podľa § 23 ods. 4.

30. Podľa § 29 ods. 11 zákona č. 24/2006 Z.z., výsledkom zisťovacieho konania je rozhodnutie vydané v zisťovacom konaní.

31. Podľa § 29 ods. 12 zákona č. 24/2006 Z.z., rozhodnutie vydané v zisťovacom konaní oprávňuje navrhovateľa navrhovanej činnosti alebo jej zmeny, ktorá musí byť predmetom zisťovacieho konania podľa § 18 ods. 2, podať návrh na začatie povoľovacieho konania k navrhovanej činnosti, ak v rozhodnutí príslušný orgán určil, že sa navrhovaná činnosť alebo jej zmena nemá posudzovať podľa tohto zákona.

32. Podľa § 29 ods. 13 zákona č. 24/2006 Z.z., výroková časť rozhodnutia vydaného v zisťovacom konaní, okrem náležitostí ustanovených všeobecným predpisom o správnom konaní, obsahuje určenie, či sa navrhovaná činnosť alebo jej zmena má posudzovať podľa tohto zákona. Ak ide o rozhodnutie, v ktorom sa určilo, že navrhovaná činnosť alebo jej zmena nepodlieha posudzovaniu podľa tohto zákona, výroková časť rozhodnutia obsahuje aj podmienky, ktoré eliminujú alebo zmierňujú vplyv na životné prostredie.

33. Podľa § 63 ods. 1 zákona č. 24/2006 Z.z., príslušný orgán pri posudzovaní vplyvov strategických dokumentov alebo navrhovaných činností alebo ich zmien zabezpečí vykonanie konzultácií s povoľujúcim orgánom alebo schvaľujúcim orgánom, rezortným orgánom, dotknutým orgánom, dotknutou obcou a dotknutou verejnosťou, ktorá má možnosť zúčastniť sa konzultácií počas celého procesu posudzovania vplyvov.

34. Podľa § 63 ods. 2 zákona č. 24/2006 Z.z., obsahom konzultácií medzi navrhovateľom, obstarávateľom a ostatnými subjektmi procesu posudzovania vrátane verejnosti môžu byť najmä
a/ doplňujúce informácie o strategickom dokumente a navrhovanej činnosti,
b/ informácie o možných vplyvoch strategického dokumentu a navrhovanej činnosti na životné prostredie vrátane zdravia,
c/ vzájomné oboznámenie sa so stanoviskami,
d/ doplnenie alebo upresnenie navrhovaných opatrení,
e/ obsah a rozsah poprojektovej analýzy.

35. Podľa § 63 ods. 3 zákona č. 24/2006 Z.z., príslušný orgán uvedie výsledky konzultácií v odôvodnení rozhodnutia zo zisťovacieho konania podľa § 7 a 29 a v záverečnom stanovisku podľa § 14 a 37.

36. Podľa § 64 zákona č. 24/2006 Z.z., na konania podľa tohto zákona sa vzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní okrem
a/ konania podľa druhej a štvrtej časti zákona,
b/ osobitosti konania podľa § 20 ods. 1 a 3,
c/ upustenia od variantného riešenia podľa § 22 ods. 6,
d/ určenia obcí, v ktorých bude zámer k nahliadnutiu podľa § 23 ods. 2,
e/ určenia rozsahu hodnotenia a harmonogramu podľa § 30,
f/ konfliktu záujmov podľa § 63a.

37. Podľa § 46 Správneho poriadku, rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu vecí a musí obsahovať predpísané náležitosti.

38. Podľa § 47 ods. 3 Správneho poriadku, v odôvodnení rozhodnutia správny orgán uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov, ako použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval, a ako sa vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníkov konania a s ich vyjadreniami k podkladom rozhodnutia.

39. Najvyšší správny súd z obsahu súdneho, ako aj pripojeného administratívneho spisu žalovaného mal preukázať, že:

- navrhovateľ (ďalší účastník konania 1/) podaním z 31. marca 2022 prvostupňovému správne orgánu predložil za účelom vykonania zisťovacieho konania „Oznámenie o zmene navrhovanej činnosti podľa zákona č. 24/2006 Z.z.“

[cieľ stavby spočíva v rekonštrukcii mosta ev. č. 71-002 podľa aktuálnych STN a EU noriem kvôli zabezpečeniu bezpečnosti cestnej premávky; most ev. č. 71-002 na ceste I/71 ponad železničnú trať v k.ú. J. je v nevyhovujúcom stavebno-technickom stave; samotná rekonštrukcia mosta spočíva vo vybúraní existujúceho mostného zvršku až po horný povrch nosnej konštrukcie a následnom zrealizovaní novej spriahajúcej dosky a nového mostného zvršku, ďalej vo vybudovaní nových záverných stienok a dobetónávke krídiel, zrealizovaní nových prechodových oblastí s prechodovými doskami, vybudovaní revízných schodísk pred a za mostom, očistení a reprofiliácií ložísk, sanácii pohľadových plôch spodnej stavby, oprave spevnených plôch v okolí mosta a odstránení náletových drevín z telesa cesty]

- prvostupňový správny orgán listom zo 07. apríla 2022 v súlade s § 24 ods. 1 zákona č. 24/2006 Z.z. informoval verejnosť o tom, že navrhovaná činnosť podlieha zisťovaciemu konaniu; zároveň príslušné informácie zverejnil v informačnom systéme EIA/SEA na stránke www.enviroportal.sk, upovedomil verejnosť o doručení písomného stanoviska k oznámeniu o zmene navrhovanej činnosti do 10 dní od jeho zverejnenia na príslušnú adresu podľa § 29 ods. 8 zákona č. 24/2006 Z.z.; v rovnaký deň vydal upovedomenie o začatí konania

- žalobca v postavení dotknutej verejnosti zaslal k príslušnému oznámeniu o zmene navrhovanej činnosti stanovisko z 19. apríla 2022

[žiadal, aby rozhodnutie obsahovalo zrozumiteľne vysvetlené priame a nepriame vplyvy na životné prostredie, objasnilo a porovnalo jednotlivé varianty a určilo environmentálne opatrenia, aby závažné podmienky obsahovali aj prvky zelenej infraštruktúry a obnovy biodiverzity, opatrenia ochrany vôd, opatrenia realizácia programu odpadového hospodárstva, opatrenia realizácie obehového hospodárstva, žiadal uložiť také podmienky, ktoré by navrhovateľovi uložili povinnosť realizovať prvky cestnej zelene v podobe odvodňovacích cestných rigolov upravených ako dažďové záhrady či výsadbu cestných stromových alejí, realizovať opatrenie revitalizácie prirodzenej biodiverzity po ukončení rekonštrukcie; žiadal pripomienky a podklady doručené k zámeru vyhodnotiť podľa § 20a zákona č. 24/2006 Z.z. a tiež riadne zhodnotenie posudzovania environmentálnych faktorov klíma / biodiverzita / voda / vzduch / energie / hodnota]

- v priebehu ďalšieho správneho konania si prvostupňový správny orgán zabezpečil písomné stanoviská, konkrétne stanovisko:

i. Ministerstva životného prostredia Slovenskej republiky na úseku ochrany prírody a krajiny z 05. mája 2022

ii. Ministerstva dopravy a výstavby Slovenskej republiky z 12. apríla 2022

iii. Okresného úradu Lučenec, odbor starostlivosti o životné prostredie na úseku odpadového hospodárstva z 10. mája 2022

iv. Okresného úradu Lučenec, odbor starostlivosti o životné prostredie na úseku ochrany ovzdušia z 11. apríla 2022

v. Okresného úradu Lučenec, odbor starostlivosti o životné prostredie na úseku ochrany prírody a krajiny z 13. apríla 2022

vi. Okresného úradu Lučenec, odbor cestnej dopravy a pozemných komunikácií z 19. apríla 2022

vii. Okresného úradu Banská Bystrica, odbor cestnej dopravy a pozemných komunikácií z 13. apríla 2022

viii. Úradu Banskobystrického samosprávneho kraja z 12. apríla 2022

ix. Okresného riaditeľstva hasičského a záchranného zboru v Lučenci z 13. apríla 2022

x. Železníc Slovenskej republiky z 20. apríla 2022

- prvostupňový správny orgán listom z 21. júna 2022 upovedomil žalobcu o podkladoch rozhodnutia

- prvostupňový správny orgán následne rozhodnutím z 11. júla 2022, číslo OU-LC-OSZP-2022/004339-018 vydal podľa § 29 ods. 11 zákona č. 24/2006 Z.z. rozhodnutie, podľa ktorého sa predložené oznámenie o zmene navrhovanej činnosti „I/71 Holiša - most cez železničnú trať ev. č. 71-002“ nebude posudzovať podľa zákona č. 24/2006 Z.z.; súčasne vo výroku určil podmienky / opatrenia, ktoré bude potrebné v ďalšom procese dodržiavať

- žalobca prvostupňové správne rozhodnutie z 11. júla 2022 napadol odvolaním [primárne žalobca namietal nedostatočné zistenie skutkového stavu veci, nedostatočné vyhodnotenie vplyvov na životné prostredie, prvostupňový správny orgán bez výhrad akceptoval neochotu navrhovateľa (ďalšieho účastníka konania 1/) dosahovať účel a cieľ zákona č. 24/2006 Z.z., namietal porušenie práva verejnosti na informácie, bol uprednostnený ekonomický a hospodársky záujem pred ekologickými záujmami, rozhodnutie neobsahuje identifikáciu, ktoré kritériá podľa prílohy č. 10 k zákonu č. 24/2006 Z.z. boli zhodnotené, podmienky obsiahnuté v rozhodnutí nie sú zrozumiteľné a jednoznačné, nespĺňajú charakteristiku zmierňujúcich opatrení, rozhodnutie neidentifikovalo ani len najvýznamnejšie negatívne a pozitívne environmentálne vplyvy, nevyhodnotilo ich mieru a intenzitu, predmetom konania neboli (okrem nulového variantu) dva odlišné realizačné varianty, ktoré by sa od seba líšili rôznou intenzitou a kvalitou vplyvov na životné prostredie tak ako predpokladá § 22 ods. 6 zákona č. 24/2006 Z.z., neboli vykonané konzultácie]

- na odvolanie žalobcu žalovaný rozhodnutím z 01. decembra 2022, Číslo: OU-BB-OOP3-2022/030125-002, žalobcom podané odvolanie zamietol a potvrdil prvostupňové správne rozhodnutie z 11. júla 2022.

40. Najvyšší správny súd po vyhodnotení žalobcom v kasačnej sťažnosti uplatnených dôvodov vo vzťahu k napadnutému rozsudku správneho súdu a vo vzťahu k obsahu súdneho a pripojeného administratívneho spisu konštatuje, že nezistil dôvod na to, aby sa v zásade odchytil od argumentov a relevantných právnych záverov vo veci samej, spolu s poukazom na právnu úpravu vzťahujúcu sa k predmetu konania, uvedené v odôvodnení napadnutého rozsudku správneho súdu, ktoré vytvárajú dostatočné právne východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku. Senát najvyššieho správneho súdu považuje právne posúdenie preskúmvanej veci správnym súdom za správne a súladné so zákonom.

41. Najvyšší správny súd v prvom rade uvádza, že predmetom posúdenia je zmena navrhovanej činnosti - rekonštrukcia mosta ev. č. 71-002 podľa aktuálnych STN a EU noriem kvôli zabezpečeniu bezpečnosti cestnej premávky, keďže predmetný most je v nevyhovujúcom stavebno-technickom stave. Rovnako je potrebné uviesť, že navrhovanou činnosťou nedôjde k zmene organizácie ani nárastu intenzity dopravy oproti súčasnému stavu, keďže ide o rekonštrukciu už existujúceho mosta v mieste pôvodného mostného objektu.

42. V rámci prebiehajúceho zisťovacieho konania v súvislosti s rekonštrukciou mosta si prvostupňový správny orgán primárne zabezpečil súhlasné stanovisko Ministerstva životného prostredia Slovenskej republiky na úseku ochrany prírody a krajiny z 05. mája 2022, v ktorom najmä uviedlo, že lokalita rekonštrukcie mosta sa nachádza v extraviláne mesta Lučenec, územie a objekty sú dlhodobo využívané ako infraštruktúry na dopravu, záujmová lokalita sa nachádza v krajine s prvým stupňom územnej ochrany podľa zákona č. 543/2002 Z.z. o ochrane prírody a krajiny v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 543/2002 Z.z.“) mimo chránených území národnej či európskej sústavy chránených území Natura 2000, rekonštrukcia mosta nezaberá chránené biotopy, ani významné biotopy chránených druhov ani prvky územného systému ekologickej stability - biokoridory, biocentrá, genofondové lokality. V okolí sa nachádzajú viaceré chránené územia, ktoré sú v dostatočnej vzdialenosti a nebudú ovplyvnené. Najbližšie Chránené vtáčie územie (Poiplie) sa nachádza cca 300m, kde vzhľadom na rozsah a charakter stavebných prác nie je predpoklad významného negatívneho vplyvu rekonštrukcie cesty a mosta na toto chránené územie. Nepožadovalo, aby sa navrhovaná činnosť ďalej posudzovala podľa zákona č. 24/2006 Z.z. s tým, že pri rekonštrukcii cesty a mosta bude potrebné dodržiavať príslušnú legislatívu ohľadom odstraňovania invázy druhov, výrubu drevín či všeobecnej ochrany prírody a krajiny a zabezpečiť, aby pri činnostiach nedochádzalo k úhynu, respektíve zraneniam chránených živočíchov počas realizácie aktivít. Ministerstvo dopravy a výstavby Slovenskej republiky v stanovisku z 12. apríla 2022 z dôvodu, že zmena navrhovanej činnosti bude mať málo významný vplyv na životné prostredie počas výstavby a realizáciou dôjde k skvalitneniu životného prostredia, požadovalo ukončiť proces posudzovania vplyvov na životné prostredie. Okresný úrad Lučenec, odbor starostlivosti o životné prostredie na úseku odpadového hospodárstva v stanovisku z 10. mája 2022 odporučilo neposudzovať zmenu predmetného zámeru podľa zákona č. 24/2006 Z.z. primárne uvádzajúc, že počas rekonštrukčných prác sa predpokladá vznik odpadov kategórie O - Ostatné (pri búracích prácach - betón, bitúmenové zmesi, železo, oceľ, a činnosťou stavebných pracovníkov komunálny odpad) a tiež vznik odpadov kategórie N - Nebezpečné (pri používaní náterových, izolačných a tesniacich materiálov - obaly, zvyšky nebezpečných látok, handry z čistenia, pri používaní a bežnej údržbe používaného

strojného zariadenia - čistenie strojného zariadenia znečisteného ropnými látkami, v prípade havárie - napríklad roztrhnutie nákladného automobilu, úkapy nebezpečných látok a iné). V závere navrhol prijať a vykonať opatrenia na zabránenie vzniku a hromadeniu odpadov, zhodnocovať odpady vznikajúce počas stavby vrátane odpadov vznikajúcich prevádzkou mechanizmov zabezpečujúcich stavbu, dodržiavať ustanovenia § 14 zákona č. 79/2015 Z.z. o odpadoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, nebezpečný odpad odovzdať na zneškodnenie len organizácii oprávnenej s ním nakladať, evidovať materiálovú bilanciu odpadov vzniknutých počas realizácie stavby na tlačive „Evidenčný list odpadu“. Okresný úrad Lučenec, odbor starostlivosti o životné prostredie na úseku ochrany ovzdušia podľa svojho stanoviska z 11. apríla 2022 neidentifikoval žiadne bodové zdroje znečisťovania ovzdušia. Plošným zdrojom znečistenia ovzdušia bude samotné stavenisko, zdrojom znečistenia ovzdušia tuhými znečisťujúcimi látkami budú stroje a mechanizmy použité pri stavebných a búracích prácach, spaľovacie motory mechanizmov produkujúce emisie. Vzhľadom na rozsah prác a dobu ich realizácie nie je predpoklad významnejších vplyvov na kvalitu ovzdušia danej lokality; pôjde o vplyvy dočasné, krátkodobé, s rôznou intenzitou pôsobenia, s lokálne obmedzeným pôsobením. Z hľadiska ochrany ovzdušia nemal námietky k zmene navrhovanej činnosti a nevyžadoval predmetnú činnosť posudzovať podľa zákona č. 24/2006 Z.z. Okresný úrad Lučenec, odbor starostlivosti o životné prostredie na úseku ochrany prírody a krajiny v stanovisku z 13. apríla 2022 uviedol, že zmena navrhovanej činnosti sa týka už existujúceho objektu v rámci ktorého dochádza k jeho rekonštrukcii, celá zmena je naviazaná na existujúcu stavbu, v danej lokalite platí prvý stupeň územnej ochrany (tzv. všeobecnej) s tým, že neevidoval iné vyššie záujmy ochrany prírody a krajiny, navrhovaná činnosť nezasahuje ani do sústavy chránených území Natura 2000. Nepožadoval posudzovanie zámeru podľa zákona č. 24/2006 Z.z. Okresný úrad Lučenec, odbor cestnej dopravy a pozemných komunikácií v stanovisku z 19. apríla 2022 k navrhovanej činnosti neuplatnil žiadne námietky. Okresný úrad Banská Bystrica, odbor cestnej dopravy a pozemných komunikácií v stanovisku z 13. apríla 2022 uviedol, že počas budovania mostného objektu bude doprava prebiehať po poloviciach, za regulovanej dopravy semaforom v jednom jazdnom pruhu striedavo po nezrekonštruovanej polovičke. Navrhovaná činnosť nie je v rozpore s platným územným plánom vyššieho územného celku Banská Bystrica, bude mať pozitívny vplyv na pohodu a kvalitu života obyvateľstva, dôjde k odstráneniu bezpečnostného rizika na mostnom objekte, ako aj zlepšenie bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky v predmetnom úseku z pohľadu tranzitnej, osobnej a nákladnej dopravy, zmena navrhovanej činnosti nebude predstavovať zásadný nepriaznivý vplyv na životné prostredie a zdravie obyvateľstva, zmenou navrhovanej činnosti z pohľadu dopravy a ciest I. triedy sa nemenia prahové hodnoty pre povinné posudzovanie podľa zákona č. 24/2006 Z.z. S predloženou zmenou navrhovanej činnosti vyjadril súhlas, predmetnú zmenu nepožadoval posudzovať podľa zákona č. 24/2006 Z.z. Úrad Banskobystrického samosprávneho kraja v stanovisku z 12. apríla 2022 potvrdil súlad zmeny navrhovanej činnosti s územným plánom vyššieho územného celku; predmetnú zmenu nepožadoval posudzovať podľa zákona č. 24/2006 Z.z. Okresné riaditeľstvo hasičského a záchranného zboru v Lučenci v stanovisku z 13. apríla 2022 z hľadiska ochrany pred požiarimi nepredpokladalo vznik negatívnych vplyvov na životné prostredie. Železnice Slovenskej republiky v stanovisku z 20. apríla 2022 uviedol, že realizáciu a prevádzku navrhovanej činnosti bude potrebné navrhnuť tak, aby neohrozovala, neobmedzovala bezpečnosť ani žiadnym iným spôsobom neovplyvňovala prevádzku železníc a požiadal rešpektovať stavbu „ŽSR, Elektrifikácia a optimalizácia trate Zvolen - Filákov“ podľa Štúdie uskutočniteľnosti, územnú rezervu pre zdvojkoľajnenie jednokolejových úsekov trate Plešivec - Zvolen osobná stanica a územnú rezervu pre trasu vysokorýchlostnej trate. Z uvedeného je zrejmé, že prvostupňový správny orgán si zabezpečil odborné stanoviská dotknutých orgánov k jednotlivým zložkám životného prostredia a s ohľadom na charakter navrhovanej zmeny činnosti primárne zameraných na úsek odpadového hospodárstva, ovzdušia, prírody a krajiny a ochrany pred požiarimi.

43. K námietkam žalobcu uplatneným v kasačnej sťažnosti najvyšší správny súd uvádza, že správny súd nerozporoval postavenie žalobcu ako zainteresovanej verejnosti, rovnako nerozporoval jeho aktívnu vecnú legitimitáciu. Riadne sa žalobcom uplatnenými námietkami zaoberal a tieto riadne vo svojom odôvodnení posúdil a vyhodnotil. Pokiaľ žalobca uvádzal, že zo SSP vyplývajú prostriedky umožňujúce ne-konkrétne a všeobecné námietok odstrániť, keď podľa § 59 SSP správny súd uznesením vyzve toho, kto podanie urobil, aby podanie doplnil alebo opravil a ak takto správny súd nekonal, uznal správnu žalobu za zrozumiteľnú, najvyšší správny súd zdôrazňuje, že žalobca je občianskym združením špecializujúcim sa na ochranu životného prostredia (článok 2 Stanov žalobcu), a teda u žalobcu sa predpokladá vyššia vedomosť ohľadom jednotlivých procesov prebiehajúcich v režime zákona č. 24/2006 Z.z. vo vzťahu ku konkrétnej navrhovanej činnosti. Jednoducho povedané, pokiaľ žalobca z

pozície zainteresovanej verejnosti vstúpi (napríklad podaním písomného stanoviska) do konania podľa zákona č. 24/2006 Z.z. a brojí proti navrhovanej činnosti, prípadne jej zmene, je žiadúce, aby ním uplatnené námietky / pripomienky boli vecné, konkrétne a korešpondovali s konkrétnou navrhovanou činnosťou, respektíve jej zmenou. V opačnom prípade sa vystavuje riziku, že všeobecne uplatnená námietka bude vyhodnotená bez ďalšieho ako nedôvodná, keďže na nekonkrétnu námietku nemožno reagovať konkrétne. Rovnako nie je úlohou správneho súdu si za účastníka konania domýšľať ďalšie žalobné body a rovnako tak z vlastnej iniciatívy si konkretizovať žalobcom uplatnené námietky majúce všeobecný charakter. Podľa § 134 ods. 1 SSP je správny súd viazaný rozsahom a dôvodmi žaloby, pričom v tu prejednávanvej veci je žalobca (odhliadnuc od faktu, že má postavenie zainteresovanej verejnosti) zastúpený právnym zástupcom.

44. Vo vzťahu k opatreniam uvedeným vo výroku prvostupňového správneho rozhodnutia možno podporne aj s poukazom na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 23. februára 2017, sp. zn. 8Sžo/89/2015 uviesť, že zo žiadneho zákona Slovenskej republiky, ani z Aarhuského dohovoru nevyplýva právny nárok občianskych združení a zainteresovanej verejnosti, aby ich pripomienkam, ktoré podávajú v procese posudzovania vplyvov na životné prostredie, bolo vyhovené. Účelom prístupu k informáciám a účasti verejnosti na rozhodovacom procese, ako aj prístupe k spravodlivosti v záležitostiach životného prostredia zaručených týmto dohovorom je, aby sa verejnosť mohla nielen vyjadriť, ale najmä prostredníctvom odborníkov z oblasti životného prostredia predložiť kvalifikované pripomienky tak, aby sa hodnotiaci proces viedol v odbornej vecnej rovine vzhľadom k cieľu. Ďalej najvyšší správny súd v rozsudku z 29. marca 2023, sp. zn. 7Svk/19/2021 uviedol, že ustanovenie § 29 ods. 13 zákona č. 24/2006 Z.z., ale ani iné ustanovenia tohto zákona neurčujú, o aké podmienky má ísť, ich určenie je tak prenechané samotnému posudzujúcemu orgánu. Ide teda o jeden z prípadov, kedy zákon priznáva tomuto orgánu správne uváženie, ktoré správne súdy podľa § 27 ods. 2 SSP môžu preskúmať len do tej miery, či nevybočil z medzí a hľadísk určených zákonom. Správny súd teda nemôže hodnotiť samotné opatrenie, len to, či správna úvaha, ktorá viedla správny orgán k ich uloženiu nevybočuje zo zákonných medzí. V tu prejednávanvej veci prvostupňový správny orgán v odôvodnení rozhodnutia jasne vysvetlil, prečo do výrokovej časti zapracoval opatrenia ako požiadavky dotknutých orgánov a tiež jasne vysvetlil, prečo žalobcom navrhované opatrenia nezaradil medzi opatrenia eliminujúce alebo zmiernujúce vplyv na životné prostredie. Prvostupňový správny orgán v kontexte na žalobcom navrhované eliminujúce, alebo zmiernujúce opatrenia jasne v odôvodnení rozhodnutia uviedol, že k nadmernému zaťaženiu územia nedôjde, pretože ide o rekonštrukciu existujúceho mosta, navrhovateľ nebude vykonávať výstavbu parkovacích miest, zabezpečenie verejnej hromadnej dopravy nie je potrebné, pretože rekonštruovaný most sa nachádza v extraviláne, vzdialený od obývaných častí mesta, navrhovateľ nepredpokladá ohrozenie ani narušenie územného systému ekologickej stability, navrhovateľ po ukončení stavebných prác vráti zabraté plochy do pôvodného stavu, rekonštrukciou mosta nedôjde ku klimatickým zmenám, oznámenie o zmene navrhovanej činnosti sa nedotýka žiadneho vodného toku, keďže na danom území sa nenachádza žiadny vodný tok, rekonštrukciu hornej stavby mostného objektu nesúvisí so žiadnymi vodnými stavbami, rekonštrukcia mosta bude realizovaná v extraviláne, v ktorom sa nenachádza obytná zóna, zmenou navrhovanej činnosti nedôjde k znečisťovaniu ovzdušia, zaťaží sa len dočasne a to v období výstavby, počas prevádzky, zmenou navrhovanej činnosti nedôjde k zmene funkčného využitia krajiny štruktúry dotknutej lokality a nebude mať významný vplyv na krajinný obraz, nakoľko bude súčasťou existujúcej dopravnej infraštruktúry, počas realizácie stavebných prác je prevádzkovateľ povinný sa riadiť podmienkami z hľadiska odpadového hospodárstva, ktoré sú zahrnuté vo výrokovej časti rozhodnutia, poľnohospodárska pôda, hospodársky využívaná nebude rekonštrukčnými prácami dotknutá, pretože sa predpokladajú dočasné zábery výlučne na telese komunikácie a v jej ochrannom pásme na dobu do 1 roka, vplyv na pôdu bude rovnaký ako pri prevádzke. Pokiaľ sa aj navrhovaná zmena dotýkala určitého záujmu chráneného osobitným právnym predpisom (napríklad úsek odpadového hospodárstva, ovzdušia, prírody a krajiny, cestnej dopravy a pozemných komunikácií), potom príslušné dotknuté orgány vo svojich stanoviskách pripojili isté požiadavky, na ktorých rešpektovaní trvali, a ktoré následne boli aj zo strany prvostupňového správneho orgánu v súlade s § 29 ods. 13 zákona č. 24/2006 Z.z. začlenené do rozhodnutia v podobe podmienok na eliminovanie alebo zmiernenie vplyvu zmeny navrhovanej činnosti na životné prostredie. Rovnako aj posudzovanie jednotlivých kritérií plynúcich z prílohy č. 10 zákona č. 24/2006 Z.z. je nevyhnutné hodnotiť s dôrazom na konkrétnu navrhovanú činnosť a jej špecifiká.

45. K odkazu žalobcu na § 17 zákona č. 17/1992 Zb. (aj v spojení s § 11 - „Územie nesmie byť zaťažované ľudskou činnosťou nad mieru únosného zaťaženia.“; § 12 ods. 1 - „Prípustnú mieru znečisťovania

životného prostredia určujú medzné hodnoty ustanovené osobitnými predpismi; tieto hodnoty sa určia v súlade s dosiahnutým stavom poznania tak, aby sa neohrozovalo zdravie ľudí a aby sa neohrozovali ďalšie živé organizmy a ostatné zložky životného prostredia.“; § 18 ods. 1 - „Každý, kto svojou činnosťou znečisťuje alebo poškodzuje životné prostredie alebo kto využíva prírodné zdroje, je povinný na vlastné náklady zabezpečiť sledovanie tohto pôsobenia a poznať jeho možné dôsledky.“) najvyšší správny súd uvádza, že sa jedná o všeobecné východiská, ktoré vo svojej samotnej podstate v sebe zahŕňajú princíp únosnej záťaže, princíp uvážlivého hospodárenia s prírodnými zdrojmi, princíp prevencie, princíp obozretnosti, princíp minimalizácie zásahov do životného prostredia, princíp priamej zodpovednosti, princíp sanácie a obnovy. Tieto východiská je však nevyhnutné chápať v kontexte na konkrétnu realizovanú činnosť a jej možné dopady na stav životného prostredia. V tomto smere zásadnú úlohu plnia dotknuté orgány, ktoré sa v rámci svojej pôsobnosti vyjadrujú ku konkrétnemu zámeru a jeho možným dopadom na jednotlivé zložky životného prostredia, ktoré tieto orgány štátnej správy zastupujú a chránia. V predmetnej veci predmet posúdenia predstavoval zámer zmeny navrhovanej činnosti spočívajúcej v rekonštrukcii mosta, pričom dotknuté orgány vo svojich súhlasných stanoviskách uviedli, že navrhovaná zmena činnosti nie je v rozpore so záujmami ochrany, ktoré tieto dotknuté orgány chránia, primárne vo vzťahu k ochrane ovzdušia, prírody a krajiny a tiež s konceptom nakladania s odpadmi podľa zákona č. 79/2015 Z.z.

46. Vo vzťahu k žalobcom uvádzaným konzultáciám podľa § 63 zákona č. 24/2006 Z.z. najvyšší správny súd uvádza, že z obsahu § 63 zákona č. 24/2006 Z.z. nevyplýva, že by sa konzultácie za každých okolností museli realizovať výslovne ústnou formou. Navyše z § 64 menovaného zákona vyplýva, že vo vzťahu k realizácii konzultácií nie je vylúčená pôsobnosť Správneho poriadku, teda ani § 21 o nariadení ústneho pojednávania. Toto ustanovenie ponecháva na posúdení správneho orgánu, aby ústne pojednávanie nariadil, ak to povaha veci vyžaduje. V nenariadení ústnej formy konzultácií najvyšší správny súd potom nevidel porušenie zákona č. 24/2006 Z.z. ani Správneho poriadku. Okrem uvedeného možno poukázať na skutočnosť, že samotný článok 6 ods. 7 Aarhuského dohovoru predpokladá, že účasť verejnosti na rozhodovaniach o vymedzených činnostiach môže byť realizovaná nie len výlučne formou ústnou (ústne konzultácie), ale aj formou písomnou, kedy výslovne ustanovuje, že: „Spôsoby účasti verejnosti umožnia verejnosti predložiť písomné alebo v prípade potreby na verejnom prerokovaní alebo preskúmaní so žiadateľom akékoľvek pripomienky, informácie, analýzy alebo názory, ktoré považuje za dôležité vo vzťahu k navrhovanej činnosti.“ (napríklad rozsudok najvyššieho správneho súdu z 29. júna 2023, sp. zn. 6Svk/42/2022, z 30. apríla 2024, sp. zn. 6Svk/38/2023, z 28. februára 2023, sp. zn. 4Svk/17/2021 v spojení s uznesením Ústavného súdu Slovenskej republiky z 23. novembra 2023, sp. zn. III. ÚS 615/2023, prípadne z 29. novembra 2022, sp. zn. 5Svk/8/2021 v spojení s uznesením Ústavného súdu Slovenskej republiky z 13. júla 2023, sp. zn. III. ÚS 357/2023).

47. Najvyšší správny súd tiež uvádza, že § 24 ods. 1 zákona č. 24/2006 Z.z. jasne ustanovuje, aké skutočnosti zverejňuje príslušný orgán verejnosti na svojom webovom sídle, prípadne aj na svojej úradnej tabuli. Z obsahu administratívneho spisu vyplýva, že tento postup bol plne dodržaný. Pokiaľ žalobca namietal, že správny orgán obmedzil verejnosti, ktorá nie je účastníkom konania, znalosti o predmetnom zámere do takej miery, že jej zmaril možnosť podať odvolanie podľa § 24 ods. 4 zákona č. 24/2006 Z.z. z dôvodu, že nemala dostatočné informácie o tom, na základe akých podkladov správny orgán rozhodol, najvyšší správny súd uvádza, že žalobca v správnom konaní majúci postavenie dotknutej verejnosti podľa § 24 ods. 2 zákona č. 24/2006 Z.z. sa predmetného konania zúčastnil, správne orgány s nim riadne konali a boli mu zabezpečené všetky s tým súvisiace procesné práva, primárne bol oboznámený s podkladmi rozhodnutia, mal možnosť nahliadnuť do administratívneho spisu, mal možnosť podať odvolanie voči prvostupňovému správne rozhodnutiu, čo napokon aj využil.

48. Najvyšší správny súd tiež vyhodnotil ako nedôvodnú námietku žalobcu, ktorou namietal nepreskúmateľnosť rozsudku správneho súdu, ako aj rozhodnutia žalovaného. V tejto súvislosti aj Ústavný súd Slovenskej republiky pripomína, že súčasťou obsahu základného práva na súdnu ochranu podľa článku 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t.j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu. Všeobecný súd však nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi

konania. Preto odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces (IV. ÚS 115/03). Všeobecný súd je povinný na procesné úkony účastníkov primeraným, zrozumiteľným a ústavne akceptovateľným spôsobom reagovať v súlade s platným právnym poriadkom, a to aj pri rešpektovaní druhu a štádia procesu, v ktorom účastník konania uplatňuje svoje nároky alebo sa bráni proti ich uplatneniu (I. ÚS 372/06). Aj Európsky súd pre ľudské práva vo svojej judikatúre stabilne zdôrazňuje, že článok 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd síce ukladá súdom povinnosť odôvodniť svoje rozhodnutia, túto požiadavku však nemožno chápať tak, že súdy majú povinnosť dať podrobnú odpoveď na každý argument (rozsudok vo veci Van Hurk v. Holandsko z 19. apríla 1994, č. 16034/90, § 61). Vo svetle takto prezentovaných záverov možno potvrdiť, že správny súd konal v medziach svojej právomoci, primerane rozumným a v okolnostiach veci dajúc zreteľ na charakter súdneho prieskumného konania v rámci správneho súdnictva reflektoval na žalobcom vznesené tvrdenia (ktoré nie vždy korešpondovali s tu prejednávanou vecou), na prerokúvaný prípad aplikoval relevantné hmotnoprávne a procesnoprávne ustanovenia všeobecne záväzných právnych predpisov a svoje rozhodnutie, ktorým správnu žalobu ako nedôvodnú zamietol primerane odôvodnil. Rovnako z obsahu prvostupňového správneho rozhodnutia je zrejмый skutkový stav, sú tam uvedené skutočnosti, ktoré boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov. Prvostupňový správny orgán pri svojom rozhodovaní prihliadal na stanoviská jednotlivých dotknutých orgánov a pri ustáľovaní svojich záverov primerane aplikoval aj kritériá pre zisťovacie konanie obsiahnuté v prílohe č. 10, ktorý postup zodpovedal dikcii § 29 ods. 3 zákona č. 24/2006 Z.z. Rovnako riadne vysvetlil dôvody, prečo nezohľadnil žalobcom navrhované eliminujúce, prípadne zmierňujúce opatrenia. Žalovaný sa následne v dostatočnej miere zaoberal aj námietkami žalobcu uvedenými v podanom odvolaní. Obe napadnuté rozhodnutia aj podľa názoru najvyššieho správneho súdu vo svojich odôvodneniach dostatočne uvádzajú konkrétne dôvody, na základe ktorých pristúpili k vydaniu rozhodnutia o tom, že sa tu posudzovaná zmena navrhovanej činnosti nebude posudzovať podľa zákona č. 24/2006 Z.z.

49. V súvislosti s námietkou žalobcu smerujúcou k porušeniu § 22 ods. 6 zákona č. 24/2006 Z.z. týkajúceho sa povinnosti predložiť viaceré realizačné varianty navrhovanej činnosti, najvyšší správny súd sa stotožňuje s názorom správneho súdu a tiež žalovaného. Z § 29 ods. 1 písm. b/ zákona č. 24/2006 Z.z. a na to nadväzujúcej prílohy č. 8a menovaného zákona nevyplýva povinnosť vypracovávať oznámenie o zmene navrhovanej činnosti vo viacerých variantných riešeniach. Porovnanie variantov a návrh optimálneho variantu s prihliadnutím na vplyvy na životné prostredie je len obsahovou náležitosťou v rámci prílohy č. 9, avšak toto sa netýka všetkých typov projektov. V tu posudzovanom prípade išlo o rekonštrukciu existujúceho mosta, ktorý je v súčasnosti technicky nevyhovujúci, rekonštrukciou nedôjde k zmene funkčného využitia krajiny, ale iba k obnove pôvodného technického stavu na pôvodnom mieste. Vzhľadom na to, že sa tým nemení funkčné využitie mosta alebo okolia, nebolo potrebné vypracovať viaceré varianty riešenia. Potom zmena navrhovanej činnosti nevyžadovala variantné riešenie ani ďalšie posudzovanie z hľadiska vplyvov na životné prostredie.

50. Pokiaľ žalobca namietal, že správny súd nereagoval na potrebu eurokonformného výkladu práva, ale postupoval formalisticky, v žiadnej časti nie je badať presah práva Európskej únie, ako aj špecifickosť konaní s prvkom ochrany životného prostredia, absentuje poukázanie na jednotlivé ustanovenia Smernice č. 2011/92/EÚ, ako aj jednotlivé ustanovenia Aarhuského dohovoru, najvyšší správny súd uvádza, že v slovenskom právnom systéme bola príslušná smernica ako aj jednotlivé ustanovenia Aarhuského dohovoru transponované do zákona č. 24/2006 Z.z. (a pre úplnosť tiež do zákona č. 245/2003 Z.z. o integrovanej prevencii a kontrole znečisťovania životného prostredia v znení neskorších predpisov), a teda vnútroštátne právne predpisy aplikované vo veci žalobcu predstavujú vo svojej podstate výkon práva Európskej únie.

51. K návrhu na predloženie prejudiciálnej otázky najvyšší správny súd konštatuje, že návrh na začatie prejudiciálneho konania sa zakladá na dialógu medzi súdmi a jeho začiatok závisí výlučne od toho, ako vnútroštátny súd posúdi relevantnosť a potrebu takéhoto návrhu (rozsudky zo 16. decembra 2008, Cartesio, C-210/06, Zb. s. I-9641, bod 91, a z 09. novembra 2010, VB Pénzügyi Lízing, C-137/08, Zb. s. I-10847, bod 29). Vzhľadom na postavenie najvyššieho správneho súdu ako vnútroštátneho súdneho orgánu, proti ktorého rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok, mu z článku 267 ods. 3 Zmluvy o fungovaní Európskej únie vyplýva povinnosť predložiť prejudiciálnu otázku, ktorej zodpovedanie by bolo nevyhnutné pre jeho rozhodnutie vo veci; nie je pritom viazaný návrhmi účastníkov

konania. V posudzovanej veci najvyšší správny súd konštatuje, že sám nevzhladol potrebu predloženia prejudiciálnej otázky, respektíve prejudiciálnych otázok. Žalobca riadne nevysvetlil, ktoré konkrétne normy európskeho práva majú byť objasnené a aplikované výlučne vo vzťahu k tu prejednáwanej veci; ani neformuloval priamy návrh na prerušenie konania. Prvá žalobcom formulovaná otázka (zjavne) súvisí s kasačným bodom uvedeným v bode 8 a na to nadväzujúcou argumentačnou reakciou zo strany najvyššieho správneho súdu obsiahnutou v bode 43 tohto rozsudku, pričom nie je zrejmé, aký vplyv by malo zodpovedanie tejto otázky zo strany Súdneho dvora Európskej únie na tu prejednávanú vec. Možno len zopakovať, že správny súd nerozporoval postavenie žalobcu ako zainteresovanej verejnosti, rovnako nerozporoval jeho aktívnu vecnú legitímáciu. Riadne sa žalobcom uplatnenými námietkami zaoberal a tieto riadne vo svojom odôvodnení posúdil a vyhodnotil. Druhá žalobcom formulovaná otázka (zneužitie práva) nekorešponduje s tu prejednávanou vecou, nakoľko správny súd správnu žalobu meritórne prejednal. Vo vzťahu k ústnym konzultáciám (ktorých opodstatnenosť žalobca žiadnym spôsobom bližšie neodôvodnil) najvyšší správny súd jasne vyjadril svoj konštantný právny názor bez potreby predloženia prejudiciálnej otázky v tomto smere. Za týchto okolností súd dospel k záveru, že nie je povinný iniciovať konanie pred Súdny dvorom Európskej únie v režime článku 267 Zmluvy o fungovaní Európskej únie.

52. Z vyššie uvedených dôvodov najvyšší správny súd vyhodnotil rozsudok správneho súdu ako vecne správny, preto kasačnú sťažnosť žalobcu ako nedôvodnú postupom podľa § 461 SSP zamietol.

53. O náhrade trov kasačného konania rozhodol najvyšší správny súd tak, že žalobcovi, ktorý v tomto konaní úspech nemal, ich náhradu nepriznal (§ 467 ods. 1 SSP v spojení s § 167 ods. 1 SSP) a žalovanému ich nepriznal, lebo nebola splnená podmienka výnimočnosti na jeho strane (§ 467 ods. 1 SSP v spojení s § 168 veta druhá SSP). Ďalšiemu účastníkovi konania náhradu trov kasačného konania nepriznal, nakoľko mu v kasačnom konaní nebola uložená povinnosť, s plnením ktorej by mu trovy kasačného konania vznikli (§ 467 ods. 1 SSP v spojení s § 169 SSP).

54. Toto rozhodnutie prijal najvyšší správny súd v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 veta prvá SSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok **n i e j e** prípustný.